

שנה טובה

בשם חברי לבינה - ביתת היילום מישפטיים בהיל הרגלים - הקנינים את העתונות בתורנות הקוראים אותה לפי אותו סדר. הרשי לי לאהל לבס שנת טובה שנה של הישגים לכל המדינה ונס לבס שנת שלום וחופש. שנה של אמת ערומה בשער האמריקאי ועורורה בשער הקדמי.

טוראי ד. כהן וחבריו, צה"ל

השנה טובה הכתבו.

תנה אהרונה ניוירוק

העולם הזה מודה לכל הקוראים ששלחו לו איחולי שנה טובה.

יוני, או משה

מדוע אינכם מנהיגים את שיטת השעי רים המצויירים, כמו זה של איש השנה פנחס לבון (העולם הזה 1251) בכל שבועות השבוע? השבועון "טיים" שהעולם הזה בנוי על עקרונותיו, עושה זאת. לרעתך, זוהי שיטת טובה מאוד, ומביעה את תוכן המאמר העיקרי בצורה נראמית נאה.

שמואל וייס, חולון

העולם הזה ניסה שיטה זו כשנה

ב'1953. הוא נטש אותה מתוך שימת דגש

על תאקטואליות המחולסת של שבועון. הכי

נל ציור הרקע נוסלת - גם מסיים את

יכולת האקטואליות.

בנוירוק הסרוק נראה לי כמו פסל

יווני, או משה...

שלום אוולאי, חיפה

משהו. ליתר דיוק: פסל רומי של הקיסר

טיטוס (ראה ציורים).

העין השדומה

ברצוני לציין לטובה את הכתבה שלכם על עורך "אלימסאור", זיכרו אבאזה (העולם הזה 1250). השו במאור שקיים כי

ישראל עתון כמו העולם הזה, הלוחם כל הזמן וירושל שיחיה שלום צודק ושתוף

בין ישראל ובין המדינות הערביות. אבל, אשר להניד שזה מפני שהאימפרס המירי

של ישראל הוא לעשות שלום עם הערבים. אני גם קראתי את החוברת של הפעולה

המסית ואני מסכים עם העקרונות. באמת עקרונות יסם ונכונים. אבל מה חושבים

הערבים עצמם? מכיוון שאני ערבי, אני יודע שכל אחד שואל את השאלה הזאת:

מה חושבים הערבים עצמם על הרצון לי "שלום?"

קודם כל, אנחנו תמיד עונים: תלוי איזה כוונ של יהודי אומר שהוא רוצה

שלום. אם הוא סולק את אבאזה, זה לא כמו שאתם רומים מפני שהוא רוצה להסל את רעיון הקונפדרציה והשלום הישראלי-ערבי. אלא מפני שהוא לא סובל את המשיכה של התערבות האימפריאליסטים בכעיה הזאת.

נעים אלישויל, נצרת

סמור נטיית מסתייגת

נדמה לי כי עולף גרמתם לה לנבי ספייני, בקטע הסאטוראסטי שהפרשתם לה כנליונכם האחרון (העולם הזה 1250). הזכרתם שהיא רשפה הערת-הסתייגות, שי פרסמה כנספה לר"ח המיטת הסטודנטים, בה היא מנהה בחריפות את התנהגותו של בוגוריון כפרשת ההרחה 1961. ניתן לכן להסיק, כי היא המקור לאותן הסתייגויות

הרופות ממעשים שונים של בוגוריון כי פרשה. שכללו בר"ח, והן שגרא בוראי למזכירי מפא"י, כקוצים המחייבים את

נניית העונה כולה. עוד לפני שעלה עניין הועדה הוריעה נבי ברורות, כי לרעתה תיע הזמן לשלוח את בוג. לפניה, והפעם לצמיתות.

ברוך כי מחובתה לא היה לפעול כפי שפעלה, אלא להסתייג מפל הר"ח הר"ר פרצופי, ולפרסם דעת מיעום. אולם את מעותה אין לזקוף רק לזכות הצרעת ה

מסורת, הפושה בכל מי שמתבשל בקלחת הספא"ית. אלא גם לזכות חוכר כסיונה הפוליטי וניהה הצעיר.

מיכאל מנר, תל-אביב

הנשיא בוגוריון

עשיתם רעש גדול מזה שהמפלגות קיבלו כביכול דם והושבות להניש אולטימאטום

לרוד בוגוריון (העולם הזה 1251). הרשו לי לומר לכם כמה אמיתות פשוטות של ה

חיים הפוליטיים בישראל שום מפלגה לא תעו להניש ברציונות אולטימאטום לבוג

נוריון, כי כל מהיני המפלגות סוגרים לו בתוככי ליבם. הם יודעים מה המעשים הנדולים שהוא עשה, בשעה שהם עצמם נח

טיטוס

הפז בפיך ברכיים או סתם נגדרו אחריו. הוא אומנם ראש מפלגה, ובתור שכזה הם נלהמים בו. אבל הוא גם ראש האומה ה

זאת - ובתור שכזה אינם יכולים אלא לקבל את מרותו, טוב שכן.

אוליב דאמת, טוב יותר אילו בוגוריון עצמו היה מעמיד את כבורו מעל לפרת

התככים המפלגתיים, אילו קיבל על עצמו תפקיד הנשיא העל-מפלגתי של המדינה

כי אז היו כולם מסבדים אותו ועושים כדבריו. בצורה זו היה מבטיח את ביצוע

היוני המשיחית, אפילו אם לא באמצעות מפא"י לברר. כי אז היו כל המפלגות מת

לכנות סביבו כממל האומה, לא כראש מפלגה.

דוד הלפרין, צפת

אין ספק כי התמורה שחלה בדרך המח' שבה של המפלגות בישראל היא קודרת

מיפנה בתולדות המדינה. בפעם הראשונה סתהיל הפארלאמנטאריזם לקבל את צביונו

הדומקראטי המלא. אין עקרון הרפוקראטיה הייצוגית הוא כן, שהעם, הפיוצע עליה

המפלגות אינו נכנע לתכתוב של איש אחד. עליה תימרון פולטי כבון ונעוץ, אמרו

מדינאי ישראל בשם הראשונה, "לא" לזק. זה ברוא מאוד לעם, זה ברוא מאוד לי

נוצרות, והנה רצתה המישהה להמשיך ולהחזיק בילדים שהיו חייבים לה את עצם חייהם. או קם העולם האזור כולו על נדליו בתדהמה. הוא נינה בחריפות את הסיפת הילדים - לוא גם עלידי הוריהם המאפיים.

והנה, באים בחורי ישיבה ורוצים להטוף ילדים כביטונות. מה צריכים לחשוב על מעשה כבבארי זה?

כל זאת, מכלי להזכיר את הפרשה ה

מועזת של הילד וספלה שוחמבר. במדינות מסוימות בארצות-הברית, היו דנים את החוסר או את החוספים לככא החשמלי, אבל

כאן, אנו רחמנים בני רחמנים. אפילו אם הרחמנות הזאת מוענקת במחיר שרופת ליבה של אם אומללה.

יצחק וינר, ירושלים

כשם אומרם

תמיהני על סופי רכס, שציטט מביקר רת הראדיו ב.ה.א

ר"ע" עבור מדור-ספר קו השבוע (העולם הזה 1251), שלא בדק

את החתימה על רשימת הביקורת - פ.ש. "ידיה" את הכתוב אלי. איני

פ.ש. והוא אינו אני. בועז עברון, תל-אביב

הקורא עברון הוא עורך המדור, שהיה בנחשונה רפ.ש. הוא פנחס (החיים כמשל) שדה שהחליפו.

עברון

מנגרה הדאי-יבני

ובכן, באו וחלפו בחכירות, ויוזף מנגלה לא ובא ארצה. האם אתם זוכרים את הכותרת הנדולה שלכם בנידון? האם כור

תכם לאותו נרממי שנתסם בע"ל, כשלו? שה שבוועת אחרי כתבתכם, מתוך חשר שהוא יוזף מנגלה?

דוד שליפר, פאריס

כו.

הפקרת ישראלים

הסיפור על אניית הבלהות הישראלית, דל"ה" (העולם הזה 1251) מדהים כשלי

עצמו. אבל כל קשיחותו של הקברניט היווני היא כאין וכאפס. בשוואה להחני

התור של סנו הקונסול הישראלי בבואנוס איירס, מי יכול להתערב למען המלחים

הצעירים אם לא הוא? מה תפקידו של קונסול בארץ זרה, אם לא להניש כער

והננה לנתיני ארצו? וביחוד כאשר אלה הם מלחים, המפלגים תחת דגל ישראל?

כאשר קראתי על הפקרת צבי אלדובי לידר הספרדים, חשבתני שזאת רק מעות

מער משרד החוץ הישראלי. עכשיו אני מתחיל לחשוש שזו שיטה!

אליהו זקס, תל-אביב

כביש הדמים

הרשו לי להתייחס לנושא, שדווקא לא נכתב עליו שום דבר מעל דפי העולם הזה" למעשה, גם עתונים אחרים רק הקדי

שו לו כמה שורות יסודות. משיאת התנני שה באוטובוס ולא בהצלבות כביש נהג-פ

פתחתקוה. נהג המשיאת נהרג, כמה פי נוסעי האוטובוס נפצעו קשה.

אני חושב שהתאונה הזאת ראויה להרכה יותר מקום ותשומת לב, גם מצד העתונות

וגם מצד הרשויות המוסמכות. כי חלק זה של כביש פתחתקוה הוא כביש דמים, אני

יודע זאת, כי אני נר בקירבת מקום וכבר חזיתי רמו עיני בתריסר תאונות קשות

ואף קטלניות התאונות תמיד קורות באותם 200:000 מטרים של כביש. מדוע?

כדי להבין זאת חייבים לזכור כי הכביש מתל-אביב עד פתחתקוה הוא כביש כפול.

מתל-אביב עד הצלבות נהג הוא אף מחולק לשני מסלולים נפרדים. עלידי פס

ירק או דקלים, כך שאוטו אינו יכול בשום אופן להתנגש עם מכונית שבאה מפול.

מן הכיוון השני, פתחתקוה עד בית חולים בלינינגו, בנו גם כן פס כפול. בין

שני המסלולים, אבל בין שני הקטעים ה

אלה נשאר כביש באורך של קילומטר או אולי שני קילומטרים, שם מסרוד בין ה

מסלולים רק פס של צבע. וזאת, דווקא בחלק הקרירי של הכביש הנמשך רשימת ביטס לא בנוי, ושבו אסיר לנסוע במהי

— "שרלאמן!" — קרא נפוליאון לעברו של אמרי קאי צעיר בן 37. היה זה בשנת 1802, ושמו של האמריקאי רוברט פולטון, ממציא אנית הקיטור, אשר התייצב בפני שליט צרפת והציע להעמיד את המצאתו לרשותו.

ביום 17.8.1807 בוצעה הנסיעה הראשונה של אנית הקיטור במימי הנהר הדסון, ואילו בשנת 1814 נכנתה ספינת המלחמה הראשונה מונעת על ידי קיטור.

בשנתו האחרונה לחייו, על אי פט. הלנה, מודה ועוזב, רשם נפוליאון: "לשי ליש העולם יכולתי להיות, אילו הפעלתי המצאתי של פולטון..."

אל תחזור על שגיאותיו של נפוליאון! אל תחמוץ את ההזדמנות לנסיעה הבלתי נשכחת באנית הקיטור שלנו - "פוסה". אנו מפלגים מחיפה למרסיל (דרך קפריסין) בימים 19.9, 3.10 ו-15.10. מחכה לך מטבח מעולה לפי מיטב המסורת הצרפתית; יינות משובחים, שאף נפוליאון לא טעם מהם; ועל הכל שרות אדיב; מילוי נעים ובדור לפי מעמד.

אל תחמוץ את אשר החמיץ נפוליאון!

סקרים. תלמידים! סטודנטים! הרשמו עוד היום לקורס החדש לי קצרות עברית ז/או אנגלית (שני חודשים פעמיים בשבוע) ב.אולסן גרגי. (GREGG). המנהל: ח. בריקמא (קמפינסקי) תל-אביב. רחוב גורדון 5. חיפה: בכיתה-הספר, במעלה. רחוב שמריהו לוי 30. הצלחה מוכשרת!